

PENSAMENT EDUCATIUS – Núm 47

LLAVORS I ADOBS PER FER CRÉIXER

Educar ve de la paraula Educere, que significa extreure de dins. Educar és l'art d'acompanyar a SER qui ja som. No es tracta d'omplir, dirigir, imposar,... Es tracta de permetre, acompanyar, respectar, estimar, donar la mà,...

Per reflexionar:

En el silenci de la meua reflexió percebo tot el meu món intern com si fos una llavor, d'alguna manera petita i insignificant però també pletòrica de potencialitats.

I veig a les seves entranyes el germen d'un arbre magnífic, l'arbre de la meua pròpia vida en procés de desenvolupament.

En la seva petitesa, cada llavor conté l'esperit de l'arbre que serà després. Cada llavor sap com transformar-se en arbre, caient en terra fèrtil, absorbint els sucs que l'alimenten, expandint les branques i el fullatge, omplint-se de flors i de fruits, per poder donar el que han de donar.

Cada llavor sap com arribar a ser arbre. I tantes són les llavors com són els somnis secrets.

Dins de nosaltres, innombrables somnis esperen el temps de germinar, arrelar i donar-se a llum, morir com llavors ... per convertir-se en arbres.

Arbres magnífics i orgullosos que al seu torn ens diguin, en la seva solidesa, que sentim la nostra veu interior, que escoltem la saviesa dels nostres somnis llavor.

Els, els somnis, indiquen el camí amb símbols i senyals de tota classe, en cada fet, en cada moment, entre les coses i entre les persones, en els dolors i en els plaers, en els triomfs i en els fracassos. Allò somiat ens ensenya, adormits o desperts, a veure'ns, a escoltar-nos, a donar-nos-en compte.

Ens mostren el rumb en pressentiments fugissers o en llampecs de lucidesa encegador.

I així creixem, ens desenvolupem, evolucionem ... I un dia, mentre transitem aquest etern present que anomenem vida, les llavors dels nostres somnis es transformaran en arbres, i desplegaran les seves branques que, com ales gegantines, creuaran el cel, unint en un sol traç el nostre passat i el nostre futur.

No hi ha res a témer, ... una saviesa interior les acompanya ... perquè cada llavor sap ... com arribar a ser arbre ...

"Contes per pensar" de Jorge Bucay

Dins nostre hi ha infinitat de llavors que esperen SER, germinar, créixer, servir,... **Educar és acompanyar en aquest procés possibilitador.**

Per tal que les llavors puguin créixer, a voltes cal abonar bé la terra, posar-la al sol, regar-la, confiar i observar. La vida ens brinda molts moments de màgia i plenitud cada cop que les llavors germinen.

I quins són els adobs que podem brindar a diari als nostres fills/es perquè puguin SER qui ja són, perquè puguin desplegar tot el seu potencial i puguin esdevenir la millor versió d'ells mateixos?

Adobem la terra de moltes maneres i ho fem cada dia! A vegades de manera inconscient, altres essent-ne ben sabedors...

Adobem quan:

- Fem reconeixements sincers que sorgeixen del cor.
- Respectem i escoltem.
- Acollim les situacions sense expectatives.
- Practiquem l'art de la lentitud.
- Permetem l'observació i el descobriment de nous horitzons encara desconeguts pels seus ulls.
- Compartim moments de màgia.
- Cultivem la gratitud a les nostres vides.
- Creem complicitats que ens acosten.
- Deixem que es descobreixin per dins.
- Prediquem des de l'exemple, influint des de la coherència i no l'autoritarisme.
- Cultivem valors que els ajuden a créixer i aquests es reflecteixen en els nostres actes.
- Practiquem l'empatia i la compassió.
- Acompanyem des de la responsabilitat, donant la millor resposta a cada situació.
- Gestionem les emocions de manera creativa i adaptativa.
- Restem en la calma i la serenitat.
- Sabem veure la bellesa i la compartim.
- Comprenem que la diversitat forma part de la riquesa de l'ésser humà.
- Som capaços de generar espais on poder expressar les emocions...
- Regalem moments de silenci, somriures, abraçades, carícies, paraules dolces, ...
- Som autèntics.
- Busquem descobrir-los i no convertir-los.
- Preguntem, donem opcions, no jutgem,...
- Fluïm i ens mostrem flexibles.
- Legitimem i consensuem.
- Capacitem i els enfoquem en les oportunitats i les possibilitats.
- Animem sense que darrera hi hagi recompenses o càstigs.
- Ensenyem a pensar.
- Estimem sense condicions des del cor.

Pare... mare... recorda que:

- Dins teu també està ple de llavors, llavors germinades i llavors que esperen ser adobades per poder germinar. *Què et semblaria aturar-te i reflexionar sobre això? Quin és el teu potencial? Quines habilitats utilitzes? Quins dons desplegues? Quins projectes prenen forma a la teva vida? Quins somnis has fet realitat? Quins esperen que els escoltis? Adobes prou el teu interior perquè les llavors que hi ha dins teu vagin germinant?*
- El millor adob, el millor regal que pots donar als infants i a les persones que estimes, és ser la millor versió de tu mateix/a perquè ells puguin esdevenir la millor versió d'ells mateixos.

- Caminem plegats, aprenem plegats, caiem plegats, ens aixequem plegats,... creixem plegats per SER.

Roser Farràs Prat
www.serpercreixer.com